Sfinţii cuvioşi Teodora din Alexandria și Eufrosin din Turcia

(s.v. 11 septembrie / s.n. 24 septembrie)

Theodora a fost din Alexandria, soţia a unui bărbat tânăr. La sfatul unei vrăjitoare, ea a comis adulter cu un alt bărbat şi a simţit imediat rana insuportabilă a remuşcării. Atunci ea şi-a tăiat părul, s-a îmbrăcat în haine bărbăteşti şi s-a închinoviat în mânăstirea de bărbaţi Octodecatos, luându-şi numele de Theodor.

Materiale despre Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Teodora-din-Alexandra-(11-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Teodora+din+Alexandria

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Teodora+din+Alexandria

***

Sfântul Eufrosin a fost bărbat simplu, dar dumnezeiesc. El a slujit ca bucătar într-o mânăstire din Amoreea, în veacul al nouălea. Într-o noapte, stareţul mânăstirii s-a văzut pe sine în Rai, iar acolo se afla şi Eufrosin bucătarul. Acesta a cules trei mere dintr-unul din pomii Raiului şi le-a dăruit stareţului. Când s-a trezit din vis, stareţul a văzut pe perna lui trei mere nemaipomenit de frumoase şi de parfumate.

Materiale despre Sfântul cuvios Eufrosin:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Eufrosin

https://archive.org/details/@steaemy?query=Eufrosin

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Eufrosin

***

Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă Teodora din Alexandria († 491)

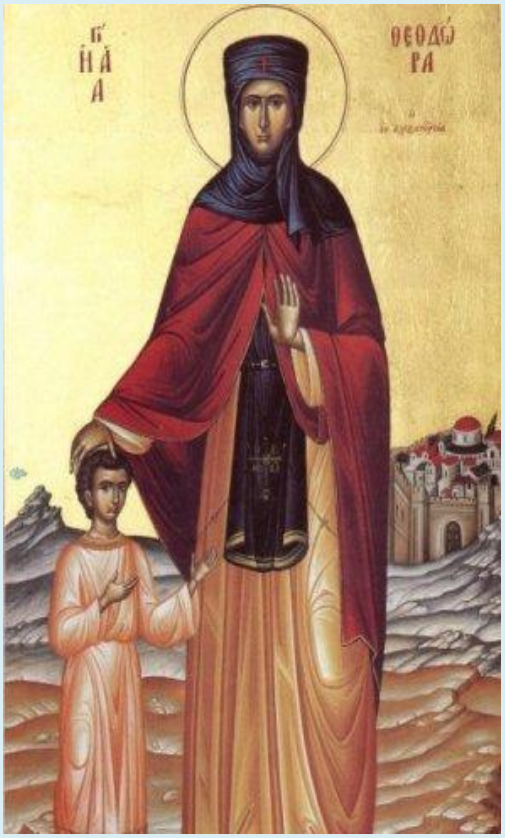

Troparul Sfintei cuvioase Teodora din Alexandria, glasul al 8-lea: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, cuvioasă maică Teodora, duhul tău.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umple gura mea de lauda Ta, Doamne, a celui ce Te măresc pe Tine cel mult mărit, ca să cinstesc ostenelile Sfintei Teodora, care a bineplăcut Ţie prin strălucirea vieţii.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răsărit-a astăzi sfinţită prăznuirea ta, mai luminată decât soarele, luminând sufletele celor din lume şi gonind întunericul demonilor, ceea ce eşti vrednică de minune.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucirea soarelui acestuia apunător, nu ţi-a vădit greşlile tale; iar Soarele cel Neapus te-a cunoscut, ca Unul ce toate le ştie şi a luminat ochii sufletului tău cu razele pocăinţei, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca pe o cămară însufleţită, ca pe un locaş fără prihană, ca pe o uşă a cerului, ca pe o masă dumnezeiască şi ca pe un palat şi scaun al Stăpânului, cu laude să cinstim pe Maria cea prea curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească întăreşte-i şi întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învredniceşte-i.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăcându-te cu haină şi cu cuget bărbătesc, te-ai amestecat pe tine cu adunarea monahilor, luptându-te cu stăpânitorul lumii cel viclean.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bărbăţie ai întărit slăbiciunea femeiască, mutându-ţi numele şi schimbându-ţi chipul, te-ai arătat pe tine prin fapte dar cinstit şi iubit lui Dumnezeu, Sfântă cuvioasă Teodora.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget smerit şi cu lăudată supunere, te-ai dat spre ascultarea slugilor lui Dumnezeu; pentru aceea, însuţi te-ai suit pe tine către înălţimea nepătimirii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mă tulbură viforul păcatelor şi valul cugetelor celor necuvioase; milostiveşte-te, Preacurată şi-mi întinde mână de ajutor ca o milostivă, pentru ca, mântuindu-mă, să te măresc.

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoitu-te-ai slăvită prin posturi de multe zile, ca şi cum ai fi fost fără de trup, întărindu-ţi-se neputinţa cu voia lui Hristos cea Atotputernică, hrănindu-te cu dar dumnezeiesc.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiască îmbrăcăminte poftind şi podoaba nestricăciunii dorind, ţi-ai îmbrăcat trupul tău cu haine simple de păr, fericită.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vezi smerirea şi necazul meu, ascultă-mi lacrimile şi tânguirea şi-mi uşurează lanţul păcatului cel greu, striga Sfânta Teodora către Însuşi cel ce poate să mântuiască.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prea minunată Maica lui Dumnezeu, străluceşte-mi mie raza pocăinţei, risipeşte-mi întunericul răutăţilor mele cele fără măsură, Fecioară; goneşte cugetele inimii mele cele viclene.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu Fecioară, neispitită de nuntă ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani; cel ce dăruieşte pace tuturor, celor ce te laudă pe Tine.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spăimântatu-s-au cetele cele fără de trup, văzându-te pe tine cu trup de materie râvnind vieţiilor celor îngereşti şi biruind pe vrăjmaşul, care cu înşelăciune odinioară te-a vătămat, Sfântă Teodora.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sălbătăcirea fiarelor ţi-a supus ţie Dumnezeu, dându-ţi dar dese tămăduiri; aceasta o propovăduieşte cel ce prin mâna ta s-a tămăduit de sfărâmare şi de mâncarea fiarei celei sălbatice s-a mântuit, pururea fericită.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vrăjmaşul cel viclean multe feluri de supărări a pornit asupra ta, maică; dar cu sabia smereniei l-ai rănit pe el, cuvioasă, zdrobindu-i capul cel mult meşteşugăreţ, prea cuvioasă Teodora, de Dumnezeu insuflată.

Stih: ***Sfântă Cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hrăneşti pruncul fără de împotrivire şi suferi năpăstuirea cea de ponos, mulţumind Stăpânitorului tuturor, Celui ce te-a întărit şi te-a prea mărit, Sfântă Teodora, prea lăudată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Puterea şi întărirea inimii mele celei slabe, tu eşti, Fecioară neispitită de nuntă şi zid nesfărâmat, mântuindu-mă de relele cele din partea diavolului şi întorcând înapoi năvălirile şi taberele vrăjmaşului celui cumplit.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vărsând izvor de lacrimi neîncetat, nu ai contenit suspinurile, ci cu răbdare ai suferit ostenelile şi înstrăinarea vieţii pustniceşti cu mulţumire, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având băutură din mare şi hrănindu-te cu ierburi sălbatice, sălăşluind cu fiarele, locuiai în pustie ca şi cum ai fi fost în cer, ceea ce eşti vrednică de minune.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suferit-ai arşiţa soarelui şi ai răbdat gerul nopţii, încălzindu-te de darul Dumnezeiescului Duh. Pentru aceea, te desfătezi acum, întru fericirea cea de sus.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe năstrapa şi masa cea dumnezeiască, pe ţarina cea nearată care a odrăslit Pâinea vieţii, pe muntele cel sfânt, pe Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu, cu laude să o cinstim.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Scăpând de noaptea patimilor, de Dumnezeu cugetătoare cuvioasă Teodora, ai năzuit cu gândul către Soarele cel Strălucit, omorându-ţi săltările trupului cu nevoinţă. Pentru aceea, te-ai făcut pildă sihaştrilor cu viaţă şi îndreptare celor căzuţi; pentru aceea, te cinstim.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bătăi cumplite te-a chinuit vrăjmaşul cel cu multă cruzime, având năluciri de mândrie, socotind că te va birui, dar i-ai surpat trufia lui cea deşartă, cântând: Domnul şi Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lacurile secate de tot le-ai umplut de ape, cu rugăciunile tale, mărită, făcând minunea de faţă şi mărind pe Dumnezeu, care te-a prea mărit pe tine; căruia strigăm: Domnul şi Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aţâţările patimilor le-ai stins cu curgerile lacrimilor şi spinii vrăjmaşilor cu focul postirii i-ai ars, cântând: Domnul şi Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împărătească Fecioară, care ai născut pe Împăratul Hristos, milostiveşte-te şi mă miluieşte şi mă întăreşte întru credinţă pe mine, care sunt învăluit de patimi şi mă îndreptează către calea mântuirii, ceea ce eşti mântuirea credincioşilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Povăţuitorul tău, Sfântă Teodora, având mintea strălucită prin curăţenie, a fost răpit la înălţime şi a privit bunătăţile ce ţi-a gătit ţie Hristos, Răsplătitorul ostenelilor.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele îngerilor şi ale mucenicilor şi ale cuvioşilor, mergând cu cântări înaintea sufletului tău, l-au adus la locaşurile cele cereşti, la odihna celor ce se veselesc acolo, unde este desfătarea celor ce strigă: pe tine Te prea înălţăm, Hristoase, în veci.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunându-se mulţime de sihaştri ca să îngrijească Dumnezeiescul tău trup, au văzut lucruri minunate; căci tu, fiind cu trupul femeie, ai binevoit a locui în mijlocul bărbaţilor, fiind acoperită de Mâna Celui Atotputernic, cugetătoare de Dumnezeu, cuvioasă Teodora.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

În urma ta au alergat femeile, simţind mirurile cele cu dulce miros, ale Unuia Născut Fiului, cel ce a strălucit din pântecele tău, prea curată dumnezeiască Mireasă, Fecioară, ceea ce nu ştii de nuntă, ceea ce împreună cu tine împărăţesc cu adevărat lăudând pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apus-ai ca o stea în lume, prea lăudată şi ai răsărit în viaţa cea mai presus de lume, lăsându-ne nouă ca o rază bunătăţile vieţii tale, spre luminarea inimilor tuturor celor ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Porţile cerurilor, deschizându-se, te-au primit pe tine, fericită şi în Biserica celor întâi născuţi s-a sălăşluit sfinţitul tău suflet, iar acum te bucuri împreună cu cei aleşi, pururea pomenită, unde este glasul celor ce prăznuiesc de-a pururea şi Lumina cea neînserată.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După cum ai nădăjduit, iată ai aflat răsplătirea ostenelilor tale, desfătarea cerurilor şi dorind după izvorul bunătăţilor, Hristos, Mirele cel prea cinstit, te îndulceşti de privirea Lui şi vezi cele ce văd îngerii, prea fericită Teodora.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Miluieşte-mă, prea curată, ceea ce ai născut pe Mântuitorul cel prea milostiv. Milostiveşte-te spre robul tău, îndreptează-mă către căile pocăinţei. Apără-mă de smintelile vicleanului şi mă izbăveşte de pândirile lui, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti ajutătoare credincioşilor.

Sedelna, glasul al 4-lea **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu sihăstrie ţi-ai luminat sfinţita ta podoabă şi te-ai adus ca un prinos lui Dumnezeu Celui ce S-a Întrupat, Sfântă Teodora de Dumnezeu insuflată şi luând de la Dânsul dar de tămăduiri, goneşti negura bolilor, fericită şi te rogi ca să ne mântuim toţi cei ce te lăudăm pe tine.

Sedelna la Praznicul Naşterii Maicii Domnului,glasul al 4-lea **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Iuda măreşte-te şi David întăreşte-te, Adame înnoieşte-te şi Levi veseleşte-te, că din voi S-a născut mie Hristos, încordează-ţi canonul, scriitorule de cântări şi spune: cine este Fecioara care s-a născut? Este Maica lui Hristos Dumnezeu, hrănitoarea vieţii noastre.

***

11 septembrie
Egipt, sec. V

Sfânta Teodora era bogată şi de neam ales. Ea s-a măritat cu un bărbat bun, cu purtare aleasă şi credincios, numit Pafnutie, cu care trăia la Alexandria.

Însă diavolul, a cărui ură pentru neamul omenesc este nestinsă, nu a putut răbda să vadă fericirea Teodorei. Astfel, el a semănat într-un oarecare tânăr bogat pofta fierbinte faţă de ea. Spre a o câştiga pentru sine, tânărul s-a dus la o vrăjitoare şi a plătit-o să facă farmece Teodorei şi s-o înduplece să se dea lui. Acea părtaşă a satanei a aranjat să stea de vorbă cu Teodora, reuşind să o zăpăcească şi să-i slăbească hotărârea.

Curând, tânăra Teodora căzu în păcatul preacurviei. Însă îndată după aceea, mustrarea cugetului o străpunse ca o sabie. Şi cu cât şi aducea aminte de fericirea sa de mai înainte şi de curăţia vieţii sale, cugetul începea să o chinuiască şi mai tare.

În durerea de moarte a vinovăţiei şi remuşcării sale, ea aleargă la o mânăstire spre a afla mila şi iertarea lui Dumnezeu, mărturisindu-se pe faţă tuturor celor de acolo. Însă pentru a nu fi descoperită de soţul ei, cu care nu putea să dea faţă, s-a îmbrăcat în haine bărbăteşti, schimbându-şi numele în Teodor, şi s-a călugărit într-o mânăstire de bărbaţi.

Pocăinţa sa era atât de sinceră şi nevoinţele atât de stăruitoare, încât Dumnezeu a aflat-o vrednică de a face minuni. I s-a dat putere asupra fiarelor sălbatice, iar odată a vindecat un om sfâşiat de un leu. În vreme de secetă, a făcut cu rugăciunile ei să se umple lacurile de lângă mânăstire.

Între timp, soţul ei jelea pierderea soţiei. Nu putea îndura gândul că ea fugise cu un alt bărbat. ***Astfel că Dumnezeu, în nesfârşita Sa milosârdie, i-a descoperit că nu îl părăsise pentru un alt bărbat, ci intrase în viaţa monahală.*** Aceasta i-a liniştit cugetul şi inima, deşi tot îi mai ducea dorul.

După o vreme, Teodora a fost învinovăţită de unii călugări pizmaşi că a lăsat însărcinată pe o oarecare femeie nemăritată. Aducându-şi aminte de păcatul ei, nu s-a împotrivit învinovăţirii, ci a primit cu smerenie şi în tăcere să fie scoasă afară din mânăstire. A luat tăcută copilul şi l-a crescut ea însăşi în pustia din apropiere. După şapte ani, timp în care a biruit multe ispite şi năluciri drăceşti, egumenul mânăstirii a primit-o înapoi.

Adevărata ei identitate a fost descoperită numai la moarte, doi ani mai târziu, în anul 490. Toţi se minunau de bunătatea şi răbdarea acelui „călugăr”, care crescuse un copil din flori al cărui tată nu avea cum să fie. Iar egumenul mânăstirii a avut parte de o vedenie în care Teodora era primită în ceruri cu măreţie de către o ceată de îngeri.

Când a murit, Dumnezeu a îndreptat în chip minunat paşii soţului către mânăstirea ei. El a luat parte la îngroparea sa şi apoi s-a mutat în chilia ei, spre a-i continua luptele duhovniceşti şi spre a fi împreună cu ea în duh. Când a murit, a fost îngropat împreună cu ea. Se spune că copilul pe care l-a crescut şi educat întru credinţă a ajuns egumenul mânăstirii.

Din „Căsătoria , cale spre sfinţenie”
Ed. Sophia 2001

Acatistul Sfântului Eufrosin, bucătarul

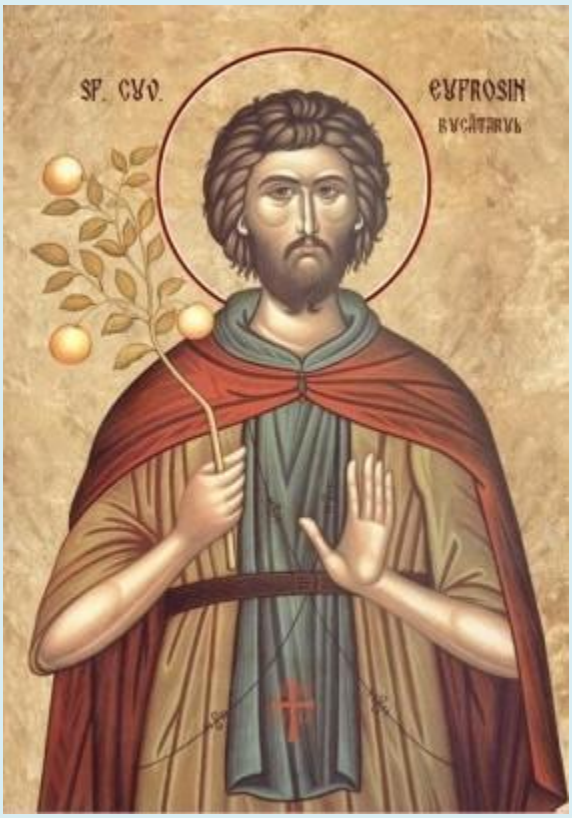

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Cuvioase părinte Eufrosin, bucătarule prea ales al Domnului Hristos, tu, cel care de cereşti daruri te-ai învrednicit, primeşte de la noi cântarea aceasta de laudă şi de mulţumire: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!***

Icosul 1

Din părinţi neînvăţaţi tu ai răsărit, însă pe cei de bun neam, în lucrarea celor bune cu mult i-ai întrecut. Pentru aceasta, şi noi nevrednicii îţi aducem laudele acestea:
Bucură-te, că din părinţi evlavioşi ai răsărit;
Bucură-te, că ei pe calea cea dreaptă te-au povăţuit;
Bucură-te, că odată cu vârsta, şi râvna îţi creştea;
Bucură-te, că de la părinţii tăi, mult ai învăţat;
Bucură-te, că Hristos, te-a ales Lui a-I sluji;
Bucură-te, că ai vrut, să-L urmezi în ascultare;
Bucură-te, că la toţi, pildă te-ai făcut;
Bucură-te, şi dă-ne şi nouă, un strop din râvna ta;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 2

Cuvioase părinte Eufrosin, bucătarule cel cuvios al Domnului Hristos, tu care de cereşti daruri te-ai învrednicit, primeşte de la noi cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 2

Sfinte părinte Eufrosin, tu, care bucătar ai fost rânduit cu ascultarea, mult ai trudit în bucătărie, gătind masă fraţilor, pentru care auzi de la noi acestea:
Bucură-te, bucătar al lui Hristos;
Bucură-te, părinte şi cuvios;
Bucură-te, chip al ascultării;
Bucură-te, noian al răbdării;
Bucură-te, pildă a credinţei;
Bucură-te, izvor al umilinţei;
Bucură-te, chip de monah iscusit;
Bucură-te, că pe mulţi ai miluit;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 3
Tu, cuvioase părinte, ai slujit fraţilor, nu ca unor oameni, ci ca lui Dumnezeu Însuşi. Cu smerenie şi cu supunere, tu te-ai ostenit neîncetat, pentru care şi noi îţi grăim aşa: ***Aliluia!***

Icosul 3
Ziua şi noaptea, trudind din greu în ascultarea ta, postul şi rugăciunea, în tot timpul şi locul te-au însoţit. De aceea, nici noi nu pregetăm a-ţi grăi acestea: Bucură-te, fântână, ce har izvorăşti;
Bucură-te, că pe acesta, din destul tu îl reverşi;
Bucură-te, că grea ţi-a fost ascultarea;
Bucură-te, că mare ai avut răbdarea;
Bucură-te, că şi plată ai primit pe măsură;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a întărit;
Bucură-te, că Lui să-I slujeşti tu ţi-ai dorit;
Bucură-te, că şi fraţilor, pildă te-ai făcut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 4
Tu, prin fapta bună pildă la toţi te-ai făcut, căci nicicând, de la a truda grea în lături nu te-ai dat. De aceea, şi de la noi, primeşti acum imn de laudă: ***Aliluia!***

Icosul 4
Cuvioase părinte Eufrosin, tu aprinzând întru tine focul cel duhovnicesc al dumnezeieştii dragoste, ai ars ca o făclie, pentru care, primeşti de la noi laudele acestea:
Bucură-te, că ocări multe ai luat;
Bucură-te, că defăimări şi necinste, asemeni ai răbdat;

Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu, te-a mistuit;
Bucură-te, că aceasta, unui foc aprins s-a asemuit;
Bucură-te, ca lui flacără tot mereu creştea;
Bucură-te, că la cele cereşti mintea îţi suia;
Bucură-te, şi dă-ne şi nouă, o dragoste arzând;
Bucură-te, că tuturor, pildă te-ai făcut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 5

Fierbând bucatele fraţilor, ţie însuţi masă ţi-ai gătit în Cereasca Împărăţie, cuvioase părinte Eufrosin. De aceea, primeşti de la noi cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 5

Prin viaţa ta cea îmbunătăţită, tu te-ai săturat dimpreună cu cei pentru care s-a zis: „Fericit cel ce va prânzi în împărăţia lui Dumnezeu”. De aceea, îţi aducem laudele acestea:
Bucură-te, că tu, în taină ai slujit;
Bucură-te, că la vedere osteneala ţi s-a răsplătit;
Bucură-te, că cereştilor daruri te-ai învrednicit;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a găsit vrednic în dumnezeiasca ascultare;
Bucură-te, că nouă tuturor, pildă te-ai făcut;
Bucură-te, că Dumnezeu ţi-a răsplătit, cu daruri din plin;
Bucură-te, că din acestea, la toţi s-a împărţit;
Bucură-te, că-n Rai, lăcaş ţi-a pregătit;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 6

Preotul care slujea în mânăstire cu tine şi care dorea să cunoască în ce chip este Raiul, Dumnezeu i-a descoperit taina aceasta prin tine, cuvioase părinte, pentru care, împreună cu el îţi grăim: ***Aliluia!***

Icosul 6

Aşadar, i-a descoperit Dumnezeu vedenie, cuvioase părinte Eufrosin, pentru care, dimpreună cu el îţi grăim aşa:
Bucură-te, că el, mult se ruga;
Bucură-te, c-o tainică dorinţă avea;
Bucură-te, ca să ştie cum este Raiul voia;
Bucură-te, că prin tine, i-a fost descoperit;
Bucură-te, că văzându-te acolo, era nedumerit;
Bucură-te, că de o mare bucurie, el a fost cuprins;

Bucură-te, că asemeni şi frica l-a pătruns;
Bucură-te, că fumuseţi nespuse acolo a văzut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 7
Desfătarea Raiului, Dumnezeu ţi-a dăruit pentru viaţa ta cea jertfelnică, şi părintele tău, răspuns viu prin tine a primit, pentru care, şi noi, împreună cu el îţi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 7
Întrebat fiind, apoi, şi dacă „stăpânire" ai peste vreuna din acele nespuse frumuseţi, tu i-ai spus: „Pe cât pot, pe atâta dau". Pentru aceasta dimpreună cu el, şi noi îţi grăim aşa:
Bucură-te, că ceresc dar, tu ai aflat;
Bucură-te, cel bogat cu adevărat;
Bucură-te, că dar nepreţuit, tu ai dobândit;
Bucură-te, că din el, cu toţii au primit;
Bucură-te, că ei, mult se bucurau;
Bucură-te, că pe Cel din cer, ei Îl proslăveau;
Bucură-te, tu, vasul prea ales;
Bucură-te, că pe pământ fiind, spre Rai tu ai purces;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 8
Şi i-a arătat preotul lui Eufrosin spre merele din pom, din care luând el trei i le-a pus în basma spunându-i: „Primeşte cele ce ai cerut şi te îndulceşte" Pentru aceasta, şi noi alături de el îţi grăim: ***Aliluia!***

Icosul 8
Preotul luând merele, cu frică şi multă bucurie s-a trezit din vedenie, crezând că a visat chiar in momentul când toaca bătea şi îi chema la slujba Utreniei. Pentru aceasta, noi îţi grăim acestea:
Bucură-te, că preotul, mult se bucura;
Bucură-te, c-a sa bucurie creştea;
Bucură-te, că binecuvântare a cerut la tine;
Bucură-te, că trei mere, tu i-ai oferit;
Bucură-te, că lui Dumnezeu, el I-a mulţumit;
Bucură-te, că cerescul dar, mult l-a bucurat;
Bucură-te, că minuni multe, prin ele s-au făcut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 9

Trezindu-se din somn, preotul se minuna încă de cele văzute, însă pe toate le lua drept un vis aievea. De aceea, şi noi, într-un cuget cu el, îţi grăim aşa: ***Aliluia!***

Icosul 9

Răspândind merele dăruite de tine, cuvioase părinte, negrăită mireasmă, şi noi, împreună cu preotul, te lăudăm aşa:
Bucură-te, că dar din cer, pe pământ ne-ai trimis;
Bucură-te, c-a lor mireasmă, pe toţi i-a uimit;
Bucură-te, că şi o aleasă mireasmă răspândeau;
Bucură-te, că din ele doar gustând de bucurie s-au umplut;
Bucură-tă, c-o putere tămăduitoare purtau;
Bucură-te, că şi negrăit de frumoase erau;
Bucură-te, că din ele, cu toţii au gustat;
Bucură-te, că la cele cereşti mintea le era;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 10

Venind apoi la slujbă, în sobor el te-a aflat şi cu jurământ, pe tine, el a prins a te-ntreba, unde ai fost în noaptea dinainte, pentru care noi, îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10

Aflând, că-ntr-adevăr, în Rai ai fost cu o noapte în urmă, pe Dumnezeu, cel ce dă un asemenea dar şi har aleşilor Săi, Îl prea mărea, iar noi, ţie îţi cântăm acestea:
Bucură-te, părinte prea iubit;
Bucură-te, că-n cer, sălaş tu ţi-ai gătit;
Bucură-te, că din râvnă şi răbdare el a fost zidit;
Bucură-te, c-acestea, mai tari s-au dovedit, ca piatra de granit;
Bucură-te, că în trup fiind, la cer erai răpit;
Bucură-te, că acolo, cu îngerii stăteai;
Bucură-te, că lui Dumnezeu, cu ei Îi slujeai;
Bucură-te, că şi imne de slavă, cu ei Îi înălţai;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 11

Cu jurământ înainte, fiind prins de preot, silit ai fost a-i spune adevărul tot, pentru care, împreună cu el, şi noi te lăudăm, cântându-ţi: ***Aliluia!***

Icosul 11

Sfârşindu-se Utrenia şi adunându-i pe fraţi, preotul a prins a le spune despre vedenia sa, povăţuindu-i la o vieţuire asemenea:
Bucură-te, că fraţilor, pildă te-ai făcut;
Bucură-te, cel lui Dumnezeu plăcut;
Bucură-te, că cinste, nicicând nu ţi-ai dorit;
Bucură-te, că pe aceasta, de prisos, tu ai socotit;
Bucură-te, că de aceasta, mereu tu te-ai ferit;
Bucură-te, că acesteia, i-ai preferat ocara;
Bucură-te, cel grabnic în a-ţi împlini ascultarea;
Bucură-te, că bine ţi-ai săvârşit alergarea;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 12
Temându-te tu, cuvioase părinte, de multa cinstire ce ţi-ar fi adus-o mai apoi fraţii, cei ce mai înainte te nesocoteau, te-ai tăinuit fugind de slava omenească, pentru care şi noi îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12
Fugind aşadar, de slava omenească, ai dobândit-o din plin pe aceea cerească, unde acum te veseleşti cu toţi îngerii şi sfinţii. Pentru aceasta, şi noi îţi cântăm acestea:
Bucură-te, cel ce de slava lumii ai fugit;
Bucură-te, cel ce-n schimb ceresc locaş ai dobândit;
Bucură-te, c-a sa frumuseţe este rară;
Bucură-te, că nimic s-o egaleze pe pământ, nu a putut;
Bucură-te, că aşa răsplăteşte Domnul pe aleşii Săi;
Bucură-te, şi ajută-ne pe noi, într-ale noastre nevoi;
Bucură-te, că pe nimeni, nu laşi neajutat;
Bucură-te, şi dă-ne un strop din râvna ta;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, cuvioase părinte Eufrosin, osârdnicule bucătar, cel ce din greu, în dogoarea focului te-ai nevoit, zi de zi, fraţilor masă gătind, primeşte şi de la noi nevrednicii cântarea: ***Aliluia!***

Se spune iarăşi:

Icosul 1
Din părinţi neînvăţaţi tu ai răsărit, însă pe cei de bun neam, în lucrarea celor bune cu mult i-ai întrecut. Pentru aceasta, şi noi nevrednicii îţi aducem laudele acestea:

Bucură-te, că din părinţi evlavioşi ai răsărit;
Bucură-te, că ei pe calea cea dreaptă te-au povăţuit;
Bucură-te, că odată cu vârsta, şi râvna îţi creştea;
Bucură-te, că de la părinţii tăi, mult ai învăţat;
Bucură-te, că Hristos, te-a ales Lui a-I sluji;
Bucură-te, că ai vrut, să-L urmezi în ascultare;
Bucură-te, că la toţi, pildă te-ai făcut;
Bucură-te, şi dă-ne şi nouă, un strop din râvna ta;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!

Condacul 1

Cuvioase părinte Eufrosin, bucătarule prea ales al Domnului Hristos, tu, cel care de cereşti daruri te-ai învrednicit, primeşte de la noi cântarea aceasta de laudă şi de mulţumire: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Eufrosin, mult nevoitorule!***

Rugăciune

O, cuvioase părinte Eufrosin, ajutătorul şi ocrotitorul bucătarilor de pretutindeni, tu cel care din greu ai trudit în greaua-ţi ascultare şi cereşti daruri ai dobândit de la Atotînduratul Dumnezeu, ajută-ne şi ne miluieşte şi pe noi, păcătoşii şi neputincioşii tăi robi.

Picură şi într-ale noastre inimi îngheţate, o picătură din dragostea ta cea jertfelnică, ca îngrădiţi fiind cu aceasta să putem birui toate ispitele, pe care ni le-ar aduce semenii ori întunecaţii diavoli.

Nu ne lipsi pe noi smeriţii şi păcătoşii robii tăi, de puternicul tău ajutor, întru care cutezăm a nădăjdui şi ajută-ne în ispitele de zi cu zi; întăreşte-ne aşadar în credinţă, în dragoste şi în răbdare, pe care dobândindu-le, să-L slăvim alături de tine pe Atotmilostivul Dumnezeu, pe care Îl slăvesc şi Îl laudă toţi sfinţii şi toate Puterile Cereşti, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Vasilios Kalliakmánis - Sfântul Eufrosin: simplul bucătar, ajuns în Rai

Sfântul Eufrosin, frescă, Mănăstirea Decani, Serbia, sec. al XIV-lea

Lipsa de simplitate, de sinceritate și de autenticitate în relațiile interumane duce la ipocrizie socială, la falsă evlavie și la comportament formal, creând în același timp reacții negative în generația tânără.

Problema devine și mai acută atunci când nu mai găsim simplitate nici măcar la așa-zișii oameni duhovnicești.

„Atunci când oamenii duhovnicești nu trăiesc simplu, ci sunt bine înveșmântați, nu ajută tineretul”, spunea fericitul părinte Paisie. Și continuă el: „Când văd

creștini bine îmbrăcați, oameni strânși cu cravate, bine îngrijiți, [tinerii] nu află la aceștia nici o deosebire față de oamenii lumești, și se împotrivesc… Se mânie atunci când și acești oameni duhovnicești și preoții încearcă să-i țină cu mijloace lumești… Celălalt înțelege dacă te doare de el sau te prefaci. Un vagabond este mai bun decât un creștin prefăcut!" (Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan, pp. 284-285)

Pot părea exagerate cuvintele înțeleptului părinte, însă, în realitate, în Evanghelie este arătat limpede faptul că Hristos nu a dat importanță înfățișării exterioare, nici religiozității formale a oamenilor, ci esenței inimii lor. Din inimă ies „cugetele cele rele, desfrânările, hoțiile, uciderile, adulterul, lăcomiile, înșelăciunea, nerușinarea, ochiul pizmaș, hula, trufia, ușurătatea" (Marcu 7, 21-22). De aceea, Mântuitorul i-a pedepsit pe fățarnici, dar i-a iertat și a mâncat împreună cu vameșii și desfrânatele, îndemnându-i la simplitatea pruncilor pe cei care doresc să devină cetățeni ai Împărăției Sale.

În ziua de 11 septembrie, Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe Sfântul Eufrosin, bucătarul. „Acesta s-a născut din părinți țărani simpli. A crescut fără de învățătură și venind la mănăstire, s-a îmbrăcat în schima monahală, făcându-se pe sine slujitor monahilor. Și fiindcă petrecea totdeauna la bucătărie, ca un om simplu, era defăimat de toți", scrie Sinaxarul. "Și suferea fericitul toate defămările cu bărbăția inimii și cu liniștea gândului, fără a se tulbura cât de puțin. Și măcar că era simplu la cuvânt, însă nu era prost, ci cu înțelegere, precum aceasta se va arăta mai curat din cele ce se vor spune de aici înainte. Că în mănăstirea aceea, unde se afla fericitul Eufrosin, era și un preot, iubitor de Dumnezeu, care se ruga cu sârguință să-i arate Dumnezeu bunătățile pe care le vor dobândi cei ce-L iubesc pe Dânsul".

Continuarea istorisirii din Sinaxar este cutremurătoare. Evlaviosul preot a avut o vedenie ca aceasta: i se părea că este în Rai, într-o grădină cu pomi fructiferi, cu flori înmiresmate și ape cristaline, iar Eufrosin se desfăta de acele bunătăți negrăite. La întrebarea preotului cum de se afla acolo, acela a răspuns: „Eu sunt neștiutor de carte, dar de la voi ascult Apostolul care spune că cei care se nevoiesc vor vedea încă din această viață pământească frumusețea Raiului. Apoi, ca veghetor al acelei grădini, fericitul Eufrosin i-a dat trei mere preotului, pe care cu uimire le-a găsit acela în rasa sa, după ce s-a deșteptat și și-a venit în fire.

Măsurile înalte ale vieții duhovnicești a monahului Eufrosin, pe care toți îl disprețuiau, au provocat admirația tuturor. Acela însă, evitând slava oamenilor, a părăsit în ascuns mănăstirea și nu a mai fost văzut până la sfârșitul vieții. Cu

siguranță că raiul inteligibil și duhovnicesc și l-a făcut lăcaș veșnic, de unde vede lumina Feței lui Hristos.

Informațiile despre viața sa au fost păstrate ca mărturie a măreției simplității creștine și a adeveririi cuvântul evanghelic, care spune: „Și mulți dintâi vor fi pe urmă, și cei de pe urmă vor fi întâi” (Matei 19,30).

Sursa: Ziarul Μακεδονία, 8/9/2013

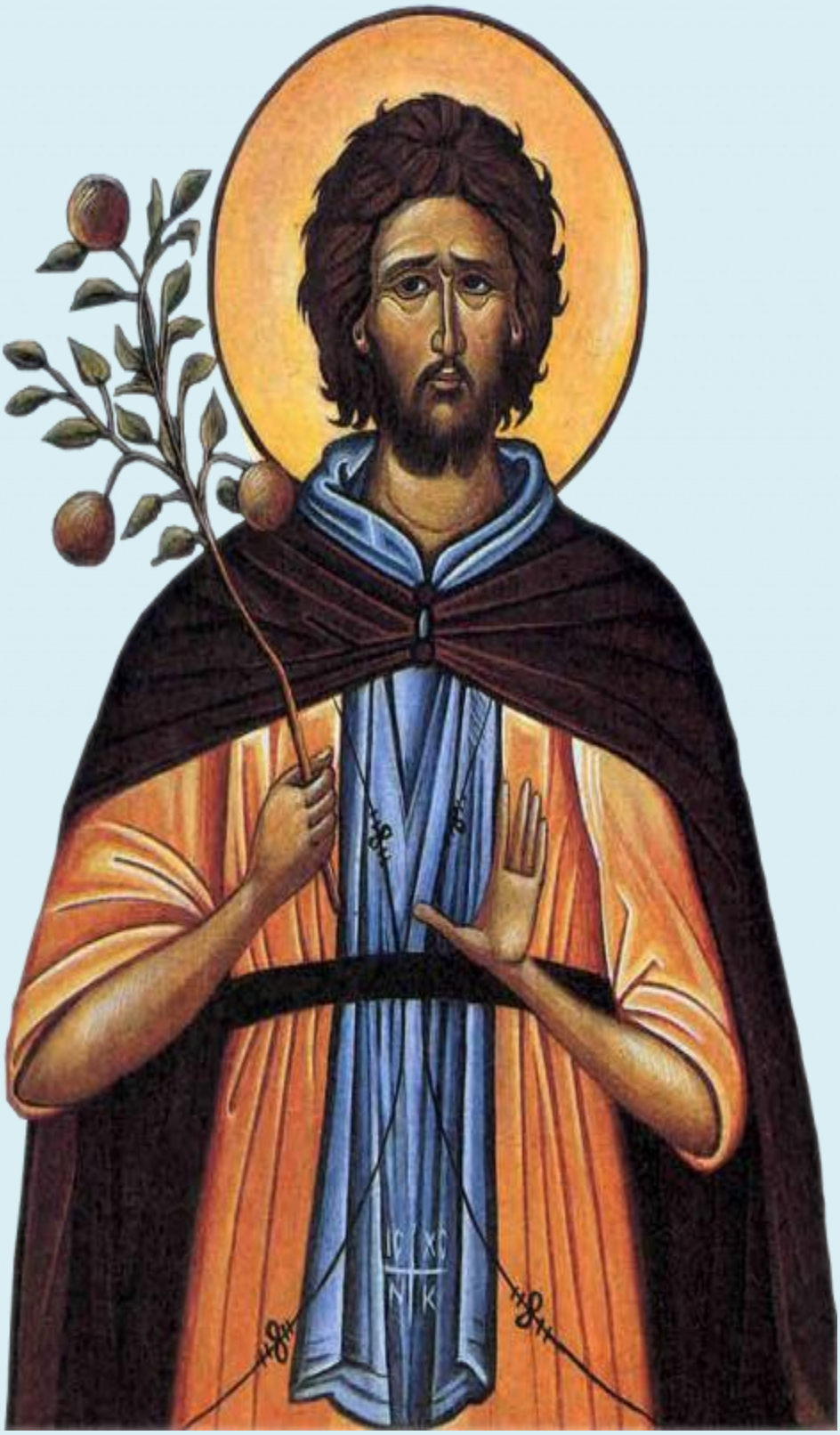

Bucură-te, Sfinte cuvioase Eufrosin!

Bucură-te, Sfântă cuvioasă Teodora!